

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11068/2023
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА, са пребивалиштем у ... и боравиштем у ..., чији је пуномоћник Славко Јовановић, адвокат из ..., против Стоматолошког факултета Београдског универзитета, чији су пуномоћници Александар Б.Петровић и Бранислав Д. Глогоњац, адвокати Ортачког адвокатског друштва "Petrović & Glogonjac" из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3498/22 од 22.09.2022. године, у седници одржаној 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3498/22 од 22.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3498/22 од 22.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 27058/20 од 18.03.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе од 25.03.2021. године. Ставом другим изреке, одбијено је преиначење тужбе од 17.12.2021. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име накнаде штете исплати и то: на име нематеријалне штете износ од 300.000,00 динара за претрпљене физичке болове, износ од 500.000,00 динара за страх, износ од 600.000,00 динара за претрпљене душевне болове због наружености износ од 1.800.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањене животне активности, што укупно, на име нематеријалне штете, износи 3.200.000,00 динара са законском затезном каматом, почев од дана подношења тужбе до исплате, као и на име материјалне штете износ од 450.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 430.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3498/22 од 22.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда

Првог основног суда у Београду П 27058/20 од 18.03.2022. године, у ставу другом, трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца. Трошкове ревизијског поступка је тражио одређено.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете, нематеријалне и материјалне, због неправилног лечења, а одлука нижестепених судова заснована је на примени одговарајућих одредби закона, на утврђено чињенично стање о непостојању пропуста у лечењу тужиоца од стране туженог и о томе да се хируршка интервенција изведена на Стоматолошком факултету у Београду ...2007. године не може довести у везу са психијатријским поремећајем који је тужиоцу дијагностикован у диспанзерским условима ...2016. године. Наводи ревизије тужиоца о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка и о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, су без утицаја на одлучивање о посебној ревизији, имајући у виду да је ревизија изузетно дозвољена, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, само због погрешне примене материјалног права. За примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 27.07.2009. године, а вредност предмета спора по преиначеној тужби од 25.03.2021. године је 3.650.000,00 динара (31.042,69 евра).

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката за састав одговора на ревизију и за судске таксе, туженом нису били потребни на основу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**